

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr H. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr C. Bouma, 's-Gravenhage; Dr K. Fehrmann, Vroslund; Prof. Dr F. W. Groshede, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Loos, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr P. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr D. Postma, Barendsvoerd (Zuid-Afrika); Dr A. Ringnalda, Soerabaja; Dr J. C. Rullmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielinga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:
Prof. Dr V. HEPP, Van Broekstraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f125 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 1 Buitenland f17.50 en voor Ned.-Indië f3.— per jaar.
Advertentie: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Bij den Tienden Jaargang. — Wereldgeestvormigheid. I. — Uit de Schrift: Schuld der Heide. (1 Joh. 3:16). — Kerkelijk Leven: De schaduw der Arnhemse Synode. Sobrietheid in de seksuele voorlichting. — Pop.-Wetensch. Schetsen: Judas en Jezus — in de psychoanalytische literatuur. — Geestelijke Adviezen: Gereformeerde of Calvinistische beïnvloeding. — Literatuur en Kunst: L. E. — Perschoon. — Kerknieuws.

Een kort openingswoord mag der traditie getrouw bij den ingang van den tienden jaargang niet ontbreken.

Het ideaal, dat ons bij de oprichting van ons blad voor oogen stond, wordt, zij het ook met belijdenis van zonde en zwakheid, nog altijd nagestreefd.

Het heeft nog niets van zijn vroegere bekoring verloren.

Integendeel, door de moeilijkheden, waarvoor de ervaring ons plaatste en de volharding, die het van ons vorderde, is het ons met het jaar heerlijker geworden.

Dat ideaal is niet bereikt.

Dat kon en mocht ook niet.

Anders zouden we te lang hebben gemikt.

Anders zou het ophouden ideaal te zijn.

Het bewustzijn levendig te houden, dat ons Gereformeerde leven in zijn diepte en breedte reformatie noodig heeft, zal tot het eind der dagen roeping blijven.

Niet de sprong-reformatie, maar de geleidelijke reformatie beoogen we.

Daartoe is onmisbaar de voortdurende leiding van Gods Geest.

Wij hopen, dat ook in den kring onzer lezers daarom worde gebeden.

Er zijn tal van belangen in Gods koninkrijk, welke den Heere moeten worden opgedragen.

Ze alle afzonderlijk in het gebed te gedenken, kan ons licht afmatten.

En toch heeft onze arbeid er behoefte aan, dat ons blad niet worde overgeslagen.

Wij durven niet vragen, dat elken dag in het persoonlijk en huiseijk gebed de zegen over „De Reformatie” van God worde begeerd.

Wij zijn dankbaar, wanneer wij van tijd tot tijd op voorbede mogen rekenen.

Want onze Redactie is ervan doordrongen: het is al te vergeefs of wij 'smorgens vroeg opstaan om ons artikel voor onze krant te schrijven of tot ver over het middernachtelijk uur, ja soms tot de morgenschemering daarvoor opblijven, indien de hulp Gods ons zou worden ontzegd.

Een enkele blik in het register, dat aan het laatste nummer van den vorigen jaargang werd toegevoegd, bewijst, dat ons blad gemakzucht niet mint.

Het stelt zich midden in de ontzaglijke bewogenheid van het tegenwoordige leven.

Maar wij vertrouwen ook van al onze redacteuren en medewerkers, dat zij zelf mee bewogen zijn, bewogen door de liefde en de ontferming van Christus.

De kring van onze medewerkers werd weer uitgereid.

Konden wij een vorig maal mededeelen, dat het kwart honderd van hen, die aan ons blad mede

arbeiten, bijna was bereikt, thans mag gekonstateerd, dat het is bereikt.

En op dien weg hopen we voort te gaan.

Al geeft dit aan „De Reformatie” niet het, het geeft toch een cachet.

Sommigen mogen er uiteraard het meest in schrijven, het is toch niet het orgaan van een of enkele personen.

Velen, die gesicht mogen worden leiding te kunnen geven, wordt de gelegenheid geboden, zich in onze kolommen uit te spreken.

En die allen volgen, al komt het bijzondere van hun persoonlijkheid in hun schrijven uit, één koers.

Nooit wordt de vraag ons gesteld: welke richting gaat gij uit?

Dat is voor ieder duidelijk.

Zulk een stevige homogeniteit bij zoo groote verscheidenheid moet tot dankbaarheid stemmen.

Eén onzer lievelingswensen is nog niet in vervulling gegaan.

Gaarne zouden we met het dubbele aantal bladzijden van thans uitkomen zonder den Uitgever te adviseeren den abonnementsprijs te verhoogen.

Waarom kan dat niet, vragen we ons bij herhaling af.

Buiten onzen kring verschijnen bladen van veel grooter omvang.

Om er enkele te noemen: „De Haagsche Post” telt over de veertig, de Roomsche „Nieuwe Eeuw” gewoonlijk twee en dertig pagina's.

Geestverwante bladen in de Vereenigde Staten met een gringer Gereformeerd afzetgebied, winnen het van ons zeer ver.

Het staat niet aan de Redactie om pogingen aan te wenden dit doel naderbij te komen.

Want dan zouden we moeten gaan bedelen om meer abonne's enz.

En te bedelen schamen we ons.

Redacties van andere bladen mogen dat doen, wij onthouden ons ervan, al zou het zeer zeker met het oog op het ideaal, dat wij najagen, te verdedigen zijn.

Dat — dat idealisme zou licht worden miskend.

Het gedichtsel van 's menschen hart — ook dat van den Gereformeerden mensch — is nu eenmaal zóó dat hij er gauw een „affaire” achter zoekt. Zelfs den schijn daarvan willen wij mijden.

Iet uiterlijk van ons blad is, dank zij de zorgen van onze wakkere Uitgeversfirma, eenigszins vernieuwd.

Werden er weleens wenschen uitgesproken, het blijkt, dat men daarmee niet aan doovemensdeur heeft geklopt.

Het glanzende papier is door doffer soort vervangen. Wel leent dit zich niet zoo goed tot illustraties, maar velen vinden het aangenaam voor de ogen.

Ook werd er over geklaagd, dat er soms exemplaren bij postbestelling op de vouw reeds doorgesleten bleken. Hoewel het nieuwe papier reeds het voordeel biedt, dat het niet zoo spoedig breekt, wordt het blad vannaaf op andere wijze machinaal gevouwen.

Werd reeds van het begin af naar artistiekheid in het uiterlijk gestreefd en werd er daarom een prijsvraag uitgeschreven voor een kop, die aan nieuwere aesthetische eischen voldeed — de kop, die tenslotte gekozen werd vond men blijkbaar

zoo mooi, dat hij in zijn voornaamste motieven door een ander blad werd geïmiteerd — thans treft men boven de verschillende rubrieken vignettes aan, waaraan sierkunstenaars hun krachten hebben gewijd.

Deze vignettes hebben de verdienste, dat ze voor zichzelf spreken.

De rijzende zon past bij het hoofdartikel, dat immers bedoelt voorlichting te geven niet voor een beperkt terrein, maar voor heel het Gereformeerde leven.

„Uit de Schrift” brengt de beëiding van Bijbel en kommentaar.

„Kerkelijk Leven” leidt door geopende kerkdeuren naar binnen.

„Geestelijke Adviezen” verplaatst u binnen de veilige muren van een studeerkamer, waar de pastor vriendelijk noodt uw moeilijkheden in zieleven en in de praktijk der godzaligheid hem vrij bekend te maken. In het voorbijgaan: men meene hier niet een portret van Dr Fehrmann voor zich te zien.

Voor „Literatuur en Kunst” zijn gekozen de gewone emblemen.

„Opvoeding en Onderwijs” brengt u in aanraking met den paedagoog, die van de tegenwoordige literatuur geheel op de hoogte is en niet maar luk raak schrijft.

„Zending en Evangelisatie” poogt te vertolken de bezieling, waarmee het Woord verkondigd wordt aan hen, die den Eenigen Naam niet kennen.

„Uit de Buitenlandsche Kerken” doet den kerktoeren in verre landen opdoemen.

„Het Boek van de Week” toont naast den weekkalender het lijvige boekdeel en het minder volumineuse geschrift, welke om beschouwing vragen.

„Boekbespreking” daarentegen wil den boekenstapel uitbeelden, waardoor men zich dikwijls moet heenworstelen.

„Perschoon” geeft een proefje van de enorme hoeveelheid kerkelijke en andere bladen, welke de schouwer week aan week heeft door te lezen.

„Stemmen uit onze Kerken”, dat evenzeer een goed motief voor de „Vragenbus” zou zijn, wijst den weg, waarlangs liefst origineele, doch daarom nog geen exentrieke, denkbeelden van onze lezers onze kolommen bereiken.

„Muzikale Kroniek” zendt de tonen van het kerkorgel als onovertroffen instrument u tegemoet.

„Kerknieuws” doet dankbaar denken aan de fraaie moderne kerkgebouwen, waarmee onze kerken de laatste jaren zoo ongemeen verrijkt zijn en welke vaak de jaloezie van anderen opwekken.

Een paar rubrieken, wier opschriften letters eten, moeten zich begrijpelijkerwijs met decoratieve lijnen en vlakken vergenoegen.

Men zie hierin een bewijs hoe de Redactie en Uitgeversfirma, welke wij hierbij een spontaan compliment maken, doen wat hun hand vindt om te doen om te beantwoorden aan hoge eischen.

Daarmee bedoelen wij echter geenszins onszelf te prijzen.

Al onze bekwaamheid is uit God, van Wien wij ook voor den nieuwen jaargang nieuwe kracht verwachten.

EINDREDACTEUR.